

P. T.

Uganki
Josip Stuhec - 73 (Gregorčič).
14
Pomenica VI.

V Gradcu, datum poštnega pečata.

328/138

329/138,1

Sam velik kot hiša, pa majhen kot miš,
grenak kot žolč, pa me le radi jede.
Kaj je to?

Oreh.

Jos. Stuhec. - Gregorčič str. 101. (7a)

329/138,2

Luknica pri luknici, pa le denok vrt
& derži. Si videl kaj letega ti?

Slamnata steha.

Jos. Stuhec. - Gregorčič str. 104 (18)

329/138,3

Poznam očeta, kateri vsem svojim sinom
daje kapuce, sam pa je nema. Kopta?

Hrast

Josip Stuhec. - Gregorčič str. 105 (24a)

329/138,4

Od živote (!) se dobi
pa samo ne živi,
Če ravno govoriti ne zna
Vsakemu odgovor da.

Glas

Josip Stuhec. - Gregorčič str. 106 (25)

329/138,5

Najprej belo ko meč,
Tedaj zelno ko detel,
Pa rudičs ko kri
In otrokom diši.
Kako se veli?

Črešnja

Josip Stuhec. - Gregorčič str. 106 (26)

329/138,6
Vekšo bo, ako odjaš,
Menšo bo, ako dodjaš.
Ali tako stvar poznáš?

Lukna

Josip Stuhec - „Gregorčič“ str. 106. (27)

329/138,7
Glor naredi, on ne rabi;
Gdor njo kupi, on njo roči,
Gdov njo ima, nje ne pozna.
Kaj je reči ta?

Metodska kuga.

Jos. Stuhec - „Gregorčič“ str. 106 (28)

329/138,8
Kd (?) zlo okrog leta,
Pa delje ne pride?

Minota

Jos. Stuhec - „Gregorčič“ str. 106 (29)

329/138,9
Kdo se solji, kavar ga solaci obrije?
Sreg.

Josip Stuhec - „Gregorčič“ str. 107 (30)

329/138,10
Kdov gre k jedi sit
Oč jedi pa lačen?

Skleda

Josip Stuhec - „Gregorčič“ str. 107 (31)

329/138,11
Oča se se le rodi in njegov sin se je nad
stroho vali. Kaj je to, kaj se tu zdi?

Ogan

Josip Stuhec - „Gregorčič“ str. 107 (32)

329/138, 12
Mati v remlji leži, oče zravno stopi
Sina se otroci vsele in kedar se kersti,
Po vetu hodi in veliko ljudi omoti.

Ters.

Josip Stuker. - "Pregotbe" str. 107 (33)

329/138, 13

Kdo ključ, pa ne sliši, žaluje, pa ne običi; -
Druge v cerkvo zove, sam pa v cerkvo negre?

Lvon

Josip Stuker. - "Pregotbe" str. 107 (34)

523 / 138 174

Štiri sestre gredo vsako leto križem svet,
Vsako daje darov božjih mnogovred:
Prva sestra lahke nogice ima,
V zelen plajš zarita dosti cvetja da.
Druga nam ^{ptisopika} ~~nam~~ pomija, vroča se pati,
Koso nam pomija, tud srp moli.
Tretja nam prinese sadja jerbare,
Brenke polne grozdja, polni nam sove.
Šteta sestra v kožuh je ogerjena,
Ima rokavice, v peč zagublena.
Kdo zna vganiti tih ime?
Kdor njih ne vgame, naj rakom žvižgal gre!

Letni časi.

Josip Stuhel. — "Pregovbe" 108. (B5)

(Umetna!)